

да погледнатъ твоѣ-то сладко лиценце, — нито рѣцѣ-тъ ми ще помиловать и съ матернѣ нѣжностъ пригърнатъ твоѣ-то любко тѣло, нито пакъ уши-тъ ми ще чуятъ твоя пріятенъ гласъ. — Това тѣло ще ся одърви и ще истине, ще ся стро-вали, па като изгнѣе, ще стане прахъ и пепель.

ШМЕРЦЕНРАИХЪ. (*плаче*). О сладка моя майчице, недѣйте умира, какво ще правѣ азъ тогива безъ васъ.

Графица-та. Недѣй плака чедо мое, защото смъртъ-та не стои въ моѣ-тъ но въ божіѣ-тъ власть.

ШМЕРЦЕНСАИХЪ. Въ божіѣ-тъ, ачи не ми ли казувахте, че є Богъ милостивъ и добъръ, — па какъ бы дозволилъ той. да умрете?

Графица-та. Ты имашъ правдѣ чедо мое, но трѣба да знавшъ и това, че є Богъ вѣченъ, — па той ище да бѣдемъ и мы вѣчни, а то не може да бѣде, догдѣ не умремъ, па подиръ смъртъ-тъ си ще отидемъ на небо-то предъ сѣдѣ-тъ на вѣчны-тъ творецъ; и както є кой заслужилъ на земѣ-тъ, таквѣзи и заплатѣ ще добіе отъ небесный отецъ.

ШМЕРЦД. Погледнете майчице, кой є оный, дѣто иде къмъ насъ, това не є наша-та сърна (*побѣзва въ пещерѣ-тъ*).

Графица-та. (*Погледва, и като видѣ, че идѣтъ къмъ неѣ двама, въ черны дрехи облечени*). О милостивый Творче, кой ли ще бѣде, да не бѣдѣтъ дошле нѣкакси мои-тъ родители. (*Влѣзва въ пещерѣ-тъ*).